

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY FR. PARN

ΔΥΟ ΜΟΝΟΜΑΧΙΕΣ

ΜΑ ὁ Ἀρσέν, τὸ χασαπόπουλο, ποὺ τὸν εἶχανε βγάλει ἀρχοῦδας γιὰ τὰ τριχωτὰ του χέρια, βεβαιώθηκε ὅτι ἡ γυναῖκα του τὸν ἀπατοῦσε μὲ τὸν ἀφέντικὸ του, τὸν χασάφι Λαμπέρ, δὲν δίστασε οὔτε μιὰ στιγμή...

Τὸ ἴδιο βράδυ, μόλις κατέβασε τὸ ρολὸ τοῦ μαγαζιῶ, μπήκε στὸ διπλανὸ κωμαράκι ἔδου δειπνοῦσε ὁ ἀφέντης του μαζί μὲ τοὺς δύο ἄλλους ὑπαλλήλους του καί, δίχως περὶ τὰ λόγια, τοῦ κατάφερε κατ'αὐτοῦ μιὰ τρομερὴ γροθιά.

Ὁ Λαμπέρ ἦταν ἄνθρωπος πολὺ ἀξέχνητος. Χωρὶς λοιπὸν νὰ σκεφθῆ διὰ τὴ γροθιά τοῦ Ἀρσέν τοῦ ἄξιζε γιὰ τὸ εἶχε καταστρέψει τὴν οἰκογενειακὴ του γαλήνη, ἀρπάξε ἕνα μὲγάλου μαχαίρι ποὺ βρισκόταν ἀπάνω στὸ τραπέζι καὶ ὤρμησε ἐναντίον του.

Τὰ δύο ἄλλα χασαπόπουλα μίτην ἀμέσως στὴ μέση, προσπαθώντας νὰ τὸν συγκρατήσουν. Ἔτσι ὁ Ἀρσέν πρόφτασε, μέσα στίς λίγες αὐτὲς στιγμῆς, ν' ἀρπάξῃ καὶ αὐτὸς ἕνα ἄλλο μαχαίρι καὶ εἶπε ὑστερὰ ἤσυχον:

— Αὐτὰ εἶνε διζεῖς μὰς δουλειές! Μὴν ἀνακατεύεσθε ἐσεῖς, παιδιά!... Μὴ μ' ἀγγίξετε κανεὶς σας, γιὰτι δὲν τὸν φάω!...

Καὶ προχώρησε ἀποφασιστικὰ πρὸς τὸν Λαμπέρ, ὁ ὁποῖος τὸν περιέβλεπε, στήριχόμενος στὰ γόνατά του πόδια. Οἱ δύο ἄλλοι ὑπάλληλοι, καταλαβαίνοντας ὅτι ἦταν ἐπικίνδυνον ν' ἀνακαταβῶν περισσότερο, τραβήχτηκαν στὴ μπάντα, κρυπάζοντας τοὺς δύο ἀντιπάλους μὲ ἀγωνία.

Ἡ πάλη δὲν κράτησε πολλὴ ὥρα. Ὁ Ἀρσέν πρῶτος ἔβησε τὸ ὄπλιμον χέρι του γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὸν ἀφέντη του. Αὐτὸς ὁμως ἀπέφυγε τὸ χτύπημά του, βάζοντας μπροστὰ τὸ ἀριστερὸ του χέρι. Καθὼς ὁμως σὲ λίγο σήκωσε καὶ αὐτὸς τὸ μαχαίρι του, ὁ Ἀρσέν πρῶτασε καὶ τοῦδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιά στὸ στομάχι, ποὺ τὸν ἔκοψε γιὰ λίγες στιγμῆς τὴν ἀναπνοή. Ἔτσι, προτοῦ ὁ χασάφης συνέλθει, τὸ μαχαίρι τοῦ ἀπατριμένου σοῦ-γού χόθηκε μέσα στὸ στήθος του ὡς τὴ λαβή.

— Ἄ!... Ἔτσι!... ἔκανε ἰκανοποιημένος ὁ Ἀρσέν.

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τοὺς συναδέλφους του, ἐπρόσθεσε:

— Καὶ τώρα πηγαίνετε νὰ φωνάξετε τὴν Ἀστυνομία!...

Καὶ τοὺς παράδωσε τὸ μαχαίρι του.

Ὁ Ἀρσέν συνελήφθη πράγματι καὶ εἶπε ἀπὸ λίγον καιρὸ ἔγινε ἡ δίκη του. Τὸ ἔγκλημά του, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχανε γράψει δίκες ἡ ἐφημερίδες μάλλον μὲ συμπάθεια, ἦταν ἀπὸ κείνα, γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ δικασταὶ ἐξαντλοῦν σιγῆθος ὅλη τους τὴν ἐπιείκεια. Γιὰ κακὴ του τύχη ὁμως, στὴ δίκη του, καθήκοντα Εἰσαγγελέως ἐτελοῦσε ὁ κ. Σαμινάντ, ἕνας ἱκανὸς καὶ εὐγλωττος δικαστικός, ποὺ εἶχε πλήρη συναίσθησι τῶν καθήκόντων του καὶ τῆς ἠθικῆς του ἀποστολῆς. Ἡ ἀγόρευσι του ἦταν ἀριστοτεχνικὴ, γεμάτη ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα, ἀμειλικτη σὴν τὴ ρομφαία τῆς δικαιοσύνης.

— Ἡ ἀπόρασι σας, κύριοι ἔνοχοι, εἶπε μετ'εὐθὺ τῶν ἄλλων, θὰ γίνῃ ἕνα καλὸ μάθημα γι' αὐτοὺς ποὺ ἐξακολοιοῦν νὰ νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ βροσκοῦν μόνου τους τὸ δίκου τους! Κανένα ἔγκλημα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὲν ἀτιμωρῶν, καὶ καμμιὰ δικαιολογία, οὔτε καὶ τὸ ἐλαφρυντικὸ τοῦ ἀναθρασμοῦ ψυχῆς, δὲν πρέπει νὰ σώξῃ τὸν ἔνοχο ἀπ' τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων!...

Ἡ ἀγόρευσι του ἦταν ἀριστοτεχνικὴ καὶ γεμάτη ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα.

Κι' ἔτσι ὁ Ἀρσέν καταδικάστηκε σὲ δεκαπέντε ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα.

Λίγες μέρες ἀργότερα ὁ Εἰσαγγελέως κ. Σαμινάντ μάθαινε, ἀπὸ ἕνα γράμμα ἀνώνυμο, ὅτι ἡ γυναῖκα του τὸν ἀπατοῦσε μὲ τὸν νεὸ καὶ ἄμορφο γυιὸ ἑνὸς πλουσιον βιομηχάνου.

Ὁ κ. Σαμινάντ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν γυναῖκα του. Ἦταν ἐπὶ πλέον πολὺ ἐξασκημένος στὴν Ξιφιομαχία. Ὁρκίστηκε λοιπὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὴν τιμὴ του.

Τότε, χωρὶς νὰ πῆ τίποτε σὲ κανένα γιὰ τοὺς σκοποὺς του καὶ θέλοντας νὰ εἶνε ἀπολύτως ἀνεξάρτητος στὴν περίπτωση αὐτῆ, ἀπέβαλε πρῶτα τὴν παραίτησι του, πρῶτα μὲν φάνηκε πολὺ φρεσὸ σὲ ὄλους, γιὰτὶ ἡ μεγάλη του παρουσία τοῦ ἐπέτρπε νὰ ζῆ ἀνετα. Ἐπειτ' ἀπὸ λίγες μέρες, ἕνα βράδυ, πῆγε στὴ λέσχη τῶν βιομηχάνων, ὅπου ἤξερε ὅτι σύχναζε ὁ Ζωρὴ Στίτσο, ὁ ἰδιοκτῆς τῆς τιμῆς του. Πραγματικῶς τὸν βρῆκε ἐκεῖ. Ἐμεινε στὴ λέσχη ὅση ὥρα ἔμεινε καὶ αὐτὸς. Κι' ὅταν ὁ Στίτσο σημάθηκε καὶ ἔφυγε, βγῆκε καὶ αὐτὸς ἔξω. Στὴν ἔξοδο ὁμως, καθὼς περνοῦσε διὰ τὸν, τὸν ἐσπρωξε ἐπιτήδες δυνατὰ μὲ τὸ μπράτσο του.

— Προσέχετε λοιπὸν, κύριε!... διαμαρτυρήθηκε ὁ νεὸς.
— Εἰσαστε, νέε μου, ἀθάδης καὶ κακομαθημένος. Θὰ μοῦ δώσετε λόγο γι' αὐτὸ!... φώναξε ὁ κ. Σαμινάντ.

Οἱ ἄλλοι θαμῶνες τῆς λέσχης θέλησαν τότε νὰ ἐπέμβουν γιὰ νὰ συμβιβάζουν τὰ πράγματα, ἀλλὰ ὁ Εἰσαγγελέως ἦταν ἀνένδοτος. Ἔτσι, ἀποφασίστηκε νὰ λυθῇ ἡ διαφορά τους στὸ πεδίο τῆς τιμῆς.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔγινε κίβλας ἡ μονομαχία, μέσα σ' ἕνα μικρὸ δάσος. Ἀπ' τοὺς πρῶτους διαζυμιοῦς φάνηκε ἡ ὑπεροχὴ τοῦ κ. Σαμινάντ, ὁ ὁποῖος ἀνάγκασε τὸν ἀντίπαλὸν του νὰ ἀποχωρήσῃ καὶ νὰ περιορισθῇ μόνου στὴν ἄμυνα. Σὲ μιὰ στιγμῆ μάλιστα ἀπροσῆλγος τοῦ Ζωρὴ, ὁ Εἰσαγγελέως μ' ἕνα τεχνικὸ ἐλιγμὸ, τοῦ βόησε τὸ σπαθὶ του στὴν ἀριστερὴ μεριά τοῦ στήθους καὶ τὸν σόφισσε κάτω νεκρὸ.

Ἡ μονομαχία αὐτὴ μὲ τὸ θανατηφόρο τῆς ἀποτελέσμα, προκάλεσε πολὺ θόρυβο. Χάρης μάλιστα στίς ἐνέργειες τῆς οἰκογενείας Στίτσο, ἔμειναν σχετικῶς ἀνακριστες. Ἐπειδὴ ὁμως εἶχαν τηρηθεῖ, ὁπως ἔξακου βώθηκε, στὴ μονομαχία ὅλοι οἱ τύποι καὶ οἱ ἀντίπαλοι ἀνήκαν στὴν ἀνωτερὰ τάξι, τὸ πρῶμα σταμάτησε ὡς ἐκεῖ.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ, τὸ διαζύγιό τοῦ κ. Σαμινάντ μὲ τὴν γυναῖκα του ἔκανε τὸν νόμοιο νὰ καταλάβῃ ποῖα ἦταν ἡ πραγματικὴ αἰτία τῆς μονομαχίας του μὲ τὸν νεκρὸ Στίτσο. Ὁ τέως Εἰσαγγελέως εἶχε μονομαχηθῆ γιὰ τὴν τιμὴ του, εἶχε σκοτώσει γιὰ τὴν τιμὴ του, ὅπως καὶ ὁ Ἀρσέν, μὰ κανένας δὲν τὸν κατηγοροῦσε σχετικῶς, γιὰτὶ ὑπάρχε τιμὴ καὶ τιμὴ. Ἡ τιμὴ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ ἡ τιμὴ τοῦ νεκροῦ χασάφι!...

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ
ΖΕΣΤΑ-ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Ἡ τρομερὰ σίχνος κ. Ριζία λέει στὸν ἀντρα τῆς:
— Δὲν μοῦ λές, Ἀλέξο, ἀν πεθάνω, τί θὰ κάνης;
— Θὰ τρελλάθω, Ριζία μου!
— Μὰ δὲν κατάλαβες, δὲν ρωτῶ αὐτὸ. Ἄν πεθάνω, θὰ ξαναπαντρευτήης;
— Δὲν πιστεύω νὰ τρελλάθω... μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου!...

— Δὲν σοῦ εἶπα, Μαριγώ, νὰ μὴ δέχῃσαι τὸν φίλο σου τὸν πυροσβέστη στὴν κουζίνα;
— Μὰ αὐτὸς δὲν εἶνε φίλος μου, κυρία, εἶνε ἀροφωμιστικὸς μου.
— Καὶ καλά, θὰ παντρευτήης ἕναν πυροσβέστη;
— Γιατί, κυρία;

— Γιατί αὐτοῖ εἶνε πάντα ἀπένταρο. Τουλάχιστον εἶμαι βέβαιη ὅτι σ' ἀγαπᾷ;
— Ὅσο γι' αὐτὸ, εἶμαι βέβαιη, κυρία. Μοῦ ὀρκίστηκε ὅτι γιὰ μένα... πέφτει στὴ φωτιά!...

Ὁ κρυολογημένος. — Τί κάνετε ἅμα ἔχετε καταροφὴ γιαιτόε;
Ἄ γιαιτόε, ποὺ δὲν θέλει νὰ δώσῃ τὴ συμβουλὴ του χάρισμα:
— Ἐξαρτάται... Ἄν ἔχω συνάχι... φτερνίζομαι!... Ἄν ἔχω καταροφὴ... βῆχω!...

Τερατολογίες:
— Ἐρεῖς, φίλε μου, τί διαβολέμοιο κρύο κάνεις στὸ Βόρειο Πόλο; Φαντάζου ὅτι οἱ ἔξερουνταὶ ποὺ φτάνουν ἐκεῖ, ἀναγκάζονται νὰ φοροῦν γάντια, ἀκόμα καὶ ὅταν... πλένουν τὰ χέρια τους!...